

<http://krestania.info>uzkacesta@gmail.com

Církev

Novozákonní pohled na církev a zkušeností těch, kteří ji chtějí žít.

Má být podobná prvotní církvi

Církev má zrcadlit Ježíše, a proto je v Bibli přirovnávána k jeho tělu:

Všechno podrobil pod jeho nohy a ustanovil jej svrchovanou hlavou církve, která je jeho tělem, plností toho, jenž přivádí k naplnění všechno, co jest. (List Efezským 1:22-23)

Ježíš byl za svého života svědectvím o lásce až na smrt a před svou smrtí řekl:

To je mé přikázání, abyste se milovali navzájem, jako jsem já miloval vás. Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele. Vy jste moji přátelé, činíte-li, co vám přikazuji. (Jan 15:12)

V Novozákonní knize Skutků apoštolů čteme o tom, jak se jeho slova odrazila v životě prvních křesťanů:

Ti, kteří přijali jeho slovo, byli pokřtěni a přidalo se k nim toho dne na tři tisíce lidí. Vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se. Všech se zmocnila bázeň, neboť skrze apoštoly se stalo mnoho zázraků a znamení. Všichni, kteří uvěřili, byli pospolu a měli všechno společné. Prodávali svůj majetek a rozdělovali všem podle toho, jak kdo potřeboval. Každého dne pobývali svorně v chrámu, po domech lámali chléb a dělili se o jídlo s radostí a s upřímným srdcem. Chválili Boha a byli všemu lidu milí. A Pán denně přidával k jejich společenství ty, které povolával ke spáse. (Skutky 2:41-47)

I když se mnohé vnější věci v našem životě změnily, Ježíš je stále stejný „včera i dnes i na věky.“ (List Židům 13:8). Stejně i církev má i dnes vydávat svým životem stejné svědectví. To, co čteme ve Skutcích, nebylo jen počáteční nadšení.

Je viditelná – konkrétní

Církev není jen neviditelným spojením křesťanů roztroušených v různých organizacích. Taková by nemohla být svědectvím světu. Ježíš hovořil o lásce a jednotě mezi křesťany, jako o svědectví pro svět.

Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali; jako já jsem miloval vás, i vy se navzájem milujte. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým. (Jan 13:34-35)

Neprosím jenom za ně, ale i za ty, kteří budou skrze jejich slovo věřit ve mne; aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni v nás byli jedno, aby svět věřil, že ty jsi mne poslal. (Jan 17:20-21)

To jsou viditelné věci. Má být tedy konkrétním společenstvím křesťanů, které se schází na různých místech a pozývá lidi mezi sebe. Křesťané jsou jako části jednoho těla. Navzájem se potřebují a drží při sobě.

Je výzvou k rozhodnutí

Církev nemá nabízet formální členství. Člověku, který přichází do církve, by měla pomoci upřímně se rozhodnout následovat Ježíše. I Ježíš vedl své posluchače k takovému rozhodnutí:

Všem pak říkal: Chce-li kdo jít za mnou, ať zapře sám sebe a každý

den vezme svůj kříž a následuje mne. Neboť kdo by chtěl svou duši zachránit, zahubí ji; kdo by však zahubil svou duši kvůli mně, ten ji zachrání. (Lukáš 9:23-24)

Nemá světskou moc

Od 4. století se oficiální církev spojila se světskou mocí a postupně se snažila jí ovládnout. Ježíšův záměr byl jiný. On řekl:

Moje království není z tohoto světa. Kdyby mé království bylo z tohoto světa, moji služebníci by bojovali, abych nebyl vydán Židům; mé království však není odtud. (Jan 18:36)

Upřímní křesťané nikdy neusilovali o to, aby církev měla světskou moc. Takové snahy odmítali a zakoušeli kvůli tomu pronásledování. Právě oni tvořili a tvoří církev.

Nemá nikde centrum

Církev chrání to, že nemá na Zemi centrum, které by ji řídilo. V jednotlivých městech existují křesťanská společenství, která společně tvoří jednu církev. Ta společenství mají za sebe navzájem zodpovědnost. Navzájem si pomáhají setrvat v pravdě skrze dopisy a osobní kontakty. Jeden příklad je dopis, které v 1. století napsalo křesťanské společenství v Římě společenství v Korintě. Jejich dopis je napomenutí. Nese název 1. List Klementův, byl ale napsán římskou církví. Není součástí Bible, ale je svědectvím toho, jak církev fungovala krátce po smrti apoštolů.

Dokáže nést slabé

Církev se nemá obracet zády k člověku, který prochází krizí víry nebo má nějakou duchovní slabost. Často potřebujeme trpělivost a milosrdenství:

Tedy přistoupil Petr a řekl mu: Pane, kolikrát mám odpustit svému bratru, když proti mně zhřeší? Až sedmkrát? Ježíš mu řekl: Pravím ti, ne sedmkrát, ale až sedmdesátkrát sedmkrát. (Matouš 18:21-22)

Církev ale nemá člověka v hříchu nechat.

Bratři, kdyby byl někdo i přistižen v nějakém přestoupení, vy, kdo jste duchovní, napravujte takového člověka v duchu mírnosti a dávej si každý pozor sám na sebe, abys i ty neupadl do pokušení. Neste břemena jedni druhých a tak naplňte zákon Kristův. (List Galatským 6:1-2)

Láska bratří a sester je výzvou k proměně.

Hleďte, bratři, aby snad v někom z vás nebylo zlé a nevěrné srdce, takže by odpadl od živého Boha, a proto se navzájem napomínejte každý den, dokud se říká Dnes, aby nikdo z vás nebyl zatvrzen klamem hříchu. (List Židům 3:12-13)

Když se člověk zatvrdí, je už pozdě. Církev tomu má předcházet.

Je vedená Kristem

Mezi křesťany jsou rozdíly ve zkušenostech, ve znalosti Boha, jeho slova, v poslušnosti Bohu a podobně. Měli bychom si být těchto rozdílů vědomi, ale nikdy bychom je neměli považovat za zásadní. Nemůžeme rozdělovat křesťany do dvou skupin – na ty, kdo jsou schopni zjevovat Boží vůli a ty, kdo tyto následují.

Není hierarchická

Novozákonní křesťanské sbory, které Pavel zanechával na svých misijních cestách, měli vždy více starších. Mluví se o nich jako o starších (Skutky 20:17)

nebo strážcích (Skutky 20:28) církve. Nešlo o hierarchické uspořádání. Nesli spolu zodpovědnost za církev společně se všemi křesťany ve svém městě. Více o tom viz [Úřady a úlohy, struktura církve](#).

Pozývá druhé

Církev je na Zemi proto, aby lidé nacházeli cestu ke Kristu a skutečné obrácení. Není vyhraněnou skupinou pro určitý druh lidí. Je pozváním pro každého, kdo hledá pravdu. Je mu pomocí porozumět Písmu a oporou v proměně života, kterou pro něho připravil Kristus.